

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych,

sporządzona w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 10 kwietnia 1926 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja międzynarodowa o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 10 czerwca 1976 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

Przekład.

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA
o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących
immunitetów statków państwowych.

Artykuł 1

Statki morskie należące do Państw lub przez nie eksploatowane, ładunki należące do nich oraz ładunki i pasażerowie przewożeni na statkach państwowych, jak również Państwa, które są właścicielami tych statków lub które je eksploatują oraz które są właścicielami tych ładunków, podlegają co do roszczeń dotyczących eksploatacji tych statków lub przewozu tych ładunków tym samym przepisom o odpowiedzialności i tym samym obowiązkom, które stosuje się do prywatnych statków, ładunków i wyposażenia.

Artykuł 2

Do tych odpowiedzialności i obowiązków odnoszą się te same przepisy dotyczące właściwości sądów, czynności i postępowania przed sądem co do statków handlowych należących do właścicieli prywatnych oraz do ładunków prywatnych i ich właścicieli.

Artykuł 3

1. Postanowień dwóch poprzednich artykułów nie stosuje się do okrętów wojennych, jachtów państwowych, statków strażniczych, statków szpitalnych, statków pomocniczych; statków do zaopatrywania i innych statków należących do Państwa lub przez nie eksploatowanych i przeznaczonych w chwili powstania wierzytelności wyłącznie do celów rządowych, a nie handlowych; statki te nie będą mogły być przedmiotem zajęcia, aresztu lub zatrzymania w drodze jakiegokolwiek zarządzenia sądowego ani żadnego postępowania sądowego „in rem”.

Jednakże zainteresowani mają prawo prowadzenia postępowania przed właściwymi sądami Państwa będącego właścicielem statku lub eksploatującego statek, przy czym Państwo nie jest uprawnione do powoływania się na swój immunitet:

- 1) w sprawach z tytułu zderzeń lub innych wypadków nawigacyjnych,
- 2) w sprawach z tytułu ratownictwa, ocalenia oraz awarii wspólnej,
- 3) w sprawach z tytułu napraw, dostaw lub innych umów dotyczących statku.

2. Te same przepisy mają zastosowanie do ładunków należących do Państwa i przewożonych na pokładzie wyżej wymienionych statków.

3. Ładunki należące do Państwa i przewożone na pokładzie statków handlowych w celach rządowych, a nie handlowych, nie będą przedmiotem zajęcia, aresztu lub zatrzymania w drodze jakiegokolwiek zarządzenia sądowego ani żadnego postępowania sądowego „in rem”.

INTERNATIONAL CONVENTION

for the unification of certain rules concerning
the immunity of State-owned ships

Article 1

Sea-going ships owned or operated by States, cargoes owned by them, and cargoes and passengers carried on State-owned ships, as well as the States which own or operate such ships and own such cargoes shall be subject, as regards claims in respect of the operation of such ships or in respect of the carriage of such cargoes, to the same rules of liability and the same obligations as those applicable in the case of privately owned ships, cargoes and equipment.

Article 2

As regards such liabilities and obligations, the rules relating to the jurisdiction of the Courts, rights of actions and procedure shall be the same as for merchant ships belonging to private owners and for private cargoes and their owners.

Article 3

§ 1. The provisions of the two preceding Articles shall not apply to ships of war, State-owned yachts, patrol vessels, hospital ships, fleet auxiliaries, supply ships and other vessels owned or operated by a State and employed exclusively at the time when the cause of action arises on Government and non-commercial service, and such ships shall not be subject to seizure, arrest or detention by any legal process, nor to any proceedings in rem.

Nevertheless, claimants shall have the right to proceed before the appropriate Courts of the State which owns or operates the ship in the following cases:

1° Claims in respect of collision or other accidents navigation;

2° Claims in respect of salvage or in the nature of salvage and in respect of general average;

3° Claims in respect of repairs, supplies of other contracts relating to the ship;
and the State shall not be entitled to rely upon any immunity as a defence.

§ 2. The same rules shall apply to State-owned cargoes carried on board any of the above-mentioned ships;

§ 3. State-owned cargoes carried on board merchant ships for Government and non-commercial purposes shall not be subject to seizure, arrest or detention by any legal process no any proceedings in rem.

Jednakże sprawy z tytułu zderzeń i wypadków żeglugowych, ratownictwa, ocalenia oraz awarii wspólnej, jak również sprawy z tytułu umów dotyczących tych ładunków będą mogły być wnoszone przed właściwy sąd na mocy artykułu 2.

Artykuł 4

Państwa są uprawnione do powoływania się na wszelkie środki obrony, przedawnienia i ograniczenia odpowiedzialności dostępne dla statków prywatnych i ich właścicieli.

Jeżeli zachodzi potrzeba przystosowania lub zmiany postanowień dotyczących tych środków obrony, przedawnienia i ograniczenia odpowiedzialności w celu umożliwienia ich zastosowania do okrętów wojennych lub statków państwowych wymienionych w artykule 3, zostanie zawarta w tym celu specjalna konwencja. Tymczasem na podstawie ustawodawstwa wewnętrznego mogą być podejmowane w tym celu konieczne środki zgodne z duchem i zasadami niniejszej Konwencji.

Artykuł 5

Jeżeli zgodnie z artykułem 3 istnieje w przekonaniu sądu, przed który sprawa została wniesiona, wątpliwość co do charakteru rządowego, a nie handlowego, statku lub ładunku, zaświadczenie podpisane przez przedstawiciela dyplomatycznego Umawiającego się Państwa, do którego należy statek lub ładunek, przedstawione na interwencję Państwa, przed którego sądami i trybunałami spór zawisł, będzie stanowiło dowód, że statek lub ładunek podlega postanowieniom artykułu 3, ale tylko w celu uzyskania uchylenia sądownie nakazanego zajęcia, aresztu lub zatrzymania.

Artykuł 6

Postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się w każdym Umawiającym się Państwie, z zastrzeżeniem niedopuszczania do korzystania z nich państw nie umawiających się i ich obywateli lub podporządkowania ich stosowania warunkowi wzajemności.

Z drugiej strony nic w niniejszej Konwencji nie stoi na przeszkodzie, aby Umawiające się Państwo unormowało w drodze własnych ustaw prawa przyznane swoim obywatelom wobec swoich sądów.

Artykuł 7

W czasie wojny każde Umawiające się Państwo, w drodze oświadczenia notyfikowanego innym Umawiającym się Państwom, zastrzega sobie prawo zawieszenia stosowania niniejszej Konwencji w tym sensie, że ani statki należące do niego lub przez nie eksploatowane, ani też należące do niego ładunki nie będą mogły być przedmiotem jakiegokolwiek aresztu, zajęcia lub zatrzymania przez sądy obce. Jednakże wierzyciel będzie miał prawo prowadzić postępowanie przed właściwym sądem zgodnie z artykułami 2 i 3.

Artykuł 8

Nic w niniejszej Konwencji nie narusza praw Umawiających się Państw do podejmowania środków wynikających z praw i obowiązków neutralności.

Nevertheless, claims in respect of collisions and nautical accidents, claims in respect of salvage or in the nature of salvage and in respect of general average, as well as claims in respect of contracts relating to such cargoes, may be brought before the Court which has jurisdiction in virtue of Article 2.

Article 4

States shall be entitled to rely on all defence, prescriptions and limitations of liability available to privately-owned ships and their owners.

Any necessary adaptation or modification of provisions relating to such defences, prescriptions and limitations of liability for the purpose of making them applicable to ships of war or to the State-owned ships specified in Article 3 shall form the subject of a special Convention to be concluded hereafter. In the meantime, the measures necessary for this purpose may be effected by national legislation in conformity with the spirit and principles of this Convention.

Article 5

If in any proceedings to which Article 3 applies there is, in the opinion of the Court, a doubt on the question of the Government and non-commercial character of the ship or the cargo, a certificate signed by the diplomatic representative of the Contracting State to which the ship or the cargo belongs, communicated to the Court through the Government of this State before whose Courts and Tribunals the case is pending, shall be conclusive evidence that the ship or the cargo falls within the terms of Article 3, but only for the purpose of obtaining the discharge of any seizure, arrest or detention effected by judicial process.

Article 6

The provisions of the present Convention shall be applied in each Contracting State, but without any obligation to extend the benefit thereof to non-contracting States and their nationals, and with the right in making any such extension to impose a condition of reciprocity.

Nothing in the present Convention shall be held to prevent a Contracting State from prescribing by its own laws the rights of its nationals before its own Courts.

Article 7

In time of war each Contracting State reserves to itself the right of suspending the application of the present Convention by a declaration notified to the other Contracting States, to the effect that neither ships owned or operated by that State, nor cargoes owned by in shall be subject to any arrest, seizure or detention by a foreign Court of Law. But the claimant shall have the right to take proceeding before the appropriate Court in accordance with Articles 2 and 3.

Article 8

Nothing in the present Convention shall prejudice the right of the Contracting States to take any measures necessitated by the rights and duties of neutrality.

Artykuł 9

Po upływie najpóźniej dwóch lat od daty podpisania Konwencji Rząd Belgijski porozumie się z Rządami Wysokich Umawiających się Stron, które wyraziły gotowość ratyfikowania Konwencji, w celu powzięcia decyzji wprowadzenia jej w życie. Dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w Brukseli w terminie, który zostanie ustalony w porozumieniu między wymienionymi Rządami. Pierwszą złożenie dokumentów ratyfikacyjnych zostanie stwierdzone protokołem podpisanym przez przedstawicieli Państw biorących w nim udział i przez Ministra Spraw Zagranicznych Belgii.

Każde późniejsze złożenie będzie dokonywane w drodze pisemnego zawiadomienia skierowanego do Rządu Belgijskiego z dołączeniem dokumentu ratyfikacyjnego.

Uwierzytelniony odpis protokołu dotyczącego pierwszego złożenia dokumentu ratyfikacyjnego oraz zawiadomień wymienionych w poprzednim ustępie, jak również dołączonych do nich dokumentów ratyfikacyjnych, będzie niezwłocznie przesłany przez Rząd Belgijski w drodze dyplomatycznej Państwom, które podpisały niniejszą Konwencję lub do niej przystąpiły. W przypadkach wskazanych w poprzednim ustępie Rząd Belgijski poda równocześnie do wiadomości datę, w której otrzymał zawiadomienie.

Artykuł 10

Państwa nie będące sygnatariuszami mogą przystąpić do niniejszej Konwencji niezależnie od tego, czy były lub nie były reprezentowane na Międzynarodowej Konferencji w Brukseli.

Państwo, które pragnie przystąpić, zawiadomi pisemnie o swoim zamiarze Rząd Belgijski i równocześnie przekaże mu dokument przystąpienia, który zostanie złożony w jego archiwach.

Rząd belgijski przekaże niezwłocznie wszystkim Państwom, które podpisały Konwencję lub do niej przystąpiły, uwierzytelniony odpis zawiadomienia oraz dokumentu przystąpienia, podając datę, w której otrzymał zawiadomienie.

Artykuł 11

Wysokie Umawiające się Strony mogą w chwili podpisania, składania dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia oświadczyć, że przyjęcie przez nie niniejszej Konwencji nie odnosi się do jednego lub więcej autonomicznych dominiów, kolonii, posiadłości, protektoratów lub terytoriów zamorskich znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub władzą. Mogą one później przystąpić oddzielnie w imieniu jakiegokolwiek z tych autonomicznych dominiów, kolonii, posiadłości, protektoratów lub terytoriów zamorskich wyłączonych w ich pierwotnej deklaracji. Mogą one również stosownie do tych postanowień wypowiedzieć niniejszą Konwencję oddzielnie za jedno lub kilka autonomicznych dominiów, kolonii, posiadłości, protektoratów lub terytoriów zamorskich znajdujących się pod ich zwierzchnictwem lub władzą.

Artykuł 12

W przypadku państw, które uczestniczyły w pierwszym złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, niniejsza

Article 9

After the expiration of a period of not more than two years from the date on which the Convention is signed, the Belgian Government shall communicate with the Governments of the High Contracting Parties which have declared themselves ready to ratify it with a view to deciding whether it shall be put into force. Ratifications shall be deposited at Brussels at a date which shall be fixed by agreement between the said Governments. The first deposit of ratifications shall be recorded in a procès-verbal signed by the representatives of the States which are parties to it and by the Belgian Minister for Foreign Affairs.

Each subsequent deposit of ratifications shall be made by means of a written notification addressed to the Belgian Government and accompanied by the instrument of ratification.

A duly certified copy of the procès-verbal relating to the first deposit of ratifications and the notifications mentioned in the preceding paragraph, as well as the instruments of ratification which accompanied them, shall be sent forthwith by the Belgian Government through the diplomatic channel to the States which have acceded to it. In the cases contemplated in the preceding paragraph the Belgian Government shall state at the same time the date on which it received the notification.

Article 10

Non-signatory States may accede to the present Convention whether or not they were represented at the International Conference at Brussels.

A State which desires to accede shall notify its intention in writing to the Belgian Government, and shall at the same time transmit to that Government the document of accession which shall be deposited in the archives of the Belgian Government.

The Belgian Government shall transmit immediately to all the States which have signed or acceded to the Convention a duly certified copy of the notification and of the instrument of accession, stating the date on which it received the notification.

Article 11

The High Contracting Parties may at the time of signature, deposit of ratification or accession, declare that their acceptance of the present Convention does not apply to any one or more of the self-governing Dominions, colonies, possessions, protectorates or overseas territories under their sovereignty or authority. They may subsequently accede separately in the name of any of such self-governing Dominions, colonies, possessions, protectorates or overseas territories excluded in their original declaration. They may also in accordance with its provisions denounce the present Convention separately in respect of each or any of such self-governing Dominions, colonies, possessions, protectorates or overseas territories under their sovereignty or authority.

Article 12

In the case of States which have taken part in the first deposit of ratifications, the present Convention shall take

Konwencja wywrze skutek w rok od daty protokołu tego złożenia. W odniesieniu do Państw, które później ratyfikują Konwencję lub które do niej przystąpią, jak również w razie gdy wejście w życie Konwencji nastąpi później zgodnie z artykułem 11, wywrze ona skutek w sześć miesięcy po otrzymaniu przez Rząd Belgijski zawiadomień wymienionych w artykule 9 ustęp 2 oraz artykule 10 ustęp 2.

Artykuł 13

W razie gdy jedno z Umawiających się Państw chciałoby wypowiedzieć niniejszą Konwencję, wypowiedzenie będzie notyfikowane pisemnie Rządowi Belgijskiemu, który niezwłocznie przekaże uwierzytelniony odpis tego wypowiedzenia wszystkim pozostałym Państwom, podając im do wiadomości datę, w której je otrzymał.

Wypowiedzenie wywrze skutek tylko w odniesieniu do tego Państwa, które dokona notyfikacji, oraz w rok po otrzymaniu notyfikacji przez Rząd Belgijski.

Artykuł 14

Każde z Umawiających się Państw będzie miało prawo do zwołania nowej Konferencji w celu rozpatrzenia zmian, które mogłyby być wprowadzone do niniejszej Konwencji.

Każde z Państw, które zamierza skorzystać z tego prawa, zawiadomi na rok przed tym o swoim zamiarze inne Państwa za pośrednictwem Rządu Belgijskiego, który podejmie się zwołania Konferencji.

Sporządzono w Brukseli w jednym egzemplarzu dnia 10 kwietnia 1926 roku.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji międzynarodowej o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 roku.

Rządy, które podpisały Konwencję międzynarodową o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych, uznawszy konieczność bliższego określenia niektórych postanowień Konwencji, mianowały niżej podpisanych Pełnomocników, którzy po przedstawieniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, uzgodnili, co następuje:

I.

Ponieważ powstały wątpliwości co do tego, czy i w jakiej mierze wyrażenie „przez nie eksploatowanych” w artykule 3 Konwencji stosuje się lub mogłoby być interpretowane jako stosujące się do statków czarterowanych na czas lub na podróż, w celu usunięcia takich wątpliwości oświadczono, co następuje:

„Statki czarterowane przez Państwo na czas lub na podróż, jeśli są przeznaczone wyłącznie do celów rządowych, a nie handlowych, jak również ładunki przewożone na tych statkach, nie mogą być przedmiotem zajęcia, aresztu lub jakiegokolwiek zatrzymania, lecz immunitet ten nie narusza w niczym wszelkich praw lub środków przysługujących zainteresowanemu Stronom. Zaświadczenie wydane w sposób przewidziany w artykule 5 Konwencji przez przedstawiciela dyplomatycznego zainteresowanego Państwa stanowi w tym przypadku dowód charakteru służby, do jakiej statek jest przeznaczony.”

effect one year after the date of the procès-verbal of that deposit. As regards the States which ratify the Convention subsequently, or which accede to it, as also in cases in which the Convention is subsequently put into force in accordance with Article 11, it shall take effect six months after the notifications mentioned in Article 9, § 2, and in Article 10, § 2, have been received by the Belgian Government.

Article 13

In the event of one of the Contracting States wishing to denounce the present Convention, the denunciation shall be notified in writing to the Belgian Government, which shall immediately communicate a duly certified copy thereof to all the other States, at the same time informing them of the date on which it was received.

The denunciation shall operate only in respect of the State which has made the notification and be effective one year after the notification has reached the Belgian Government.

Article 14

Each Contracting State shall have the right to call for a new Conference for the purpose of considering possible amendments to the present Convention.

Any State which proposes to exercise this right shall notify its intention one year in advance to the other States through the Belgian Government, which will assume the duty of convene the Conference.

Done at Brussels, in a single copy, April 10th, 1926.

ADDITIONAL PROTOCOL

to the International Convention for the unification of certain rules concerning the immunity of State-owned ships, signed at Brussels on April 10th, 1926.

The Governments signatory to the International Convention for the unification of certain rules concerning the immunity of State-owned ships, recognizing the necessity of making clearer certain provisions of the Convention, have appointed the undersigned Plenipotentiaries, who, having communicated their respective full powers found in good and due form, have agreed as follows:

I.

Whereas it has been doubted whether, and to what extent, the expression «Exploités par lui» in Article 3 of the Convention extends or could be construed as extending to ships chartered by a State, whether for time or voyage, it is hereby declared for the purpose of removing such doubts, as follows:

«Ships on charter to a State, whether for time or voyage, while exclusively engaged on governmental and non-commercial service, and cargoes carried therein, shall not be subject to any arrest, seizure or detention whatsoever, but this immunity shall not prejudice in any other respect any rights or remedies accruing to the parties concerned. A certificate given by a diplomatic representative of the State concerned in manner provided by Article 5 of the Convention shall be conclusive evidence of the nature of the service on which the ship is engaged.»

II.

Co do wyjątku przewidzianego w artykule 3 ustęp 1 rozumie się, że własność statku nabytego przez Państwo lub eksploatacja statku wykonywana przez Państwo w chwili zarządzenia zajęcia, aresztu lub zatrzymania są przyrównane do własności istniejącej lub do eksploatacji wykonywanej w chwili powstania wierzytelności.

W konsekwencji Państwa będą mogły powoływać się na ten artykuł na korzyść statków należących do nich lub przez nie eksploatowanych w chwili zarządzenia zajęcia, aresztu lub zatrzymania, jeżeli statki te są przeznaczone wyłącznie do celów rządowych, a nie handlowych.

III.

Rozumie się, że nic w postanowieniach artykułu 5 Konwencji nie przeszkadza zainteresowanym Rządom, aby stosując się do procedury przewidzianej przez ustawodawstwo wewnętrzne stawały same przed sądem, przed który został wniesiony spór, i przedstawiały tam zaświadczenia przewidziane w wyżej wymienionym artykule.

IV.

Ponieważ Konwencja nie narusza w niczym praw i obowiązków państw prowadzących wojnę i neutralnych, artykuł 7 w żaden sposób nie wyklucza orzecznictwa należycie ustanowionych sądów morskich.

V.

Rozumie się, że nic w postanowieniach artykułu 2 Konwencji nie ogranicza i nie narusza w jakikolwiek sposób stosowania przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym przepisów postępowania w sprawach, w których Państwo jest stroną.

VI.

Jeżeli powstanie sprawa przeprowadzenia dowodów lub przedstawienia dokumentów i zdaniem zainteresowanego Rządu dowody takie nie mogą być przeprowadzone lub dokumenty takie nie mogą być przedstawione bez wywołania szkody dla interesów państwowych, wyżej wymieniony Rząd może tego zaniechać powołując się na konieczność ochrony interesów państwowych.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszy Protokół dodatkowy, który będzie uważany jako stanowiący integralną część Konwencji z dnia 10 kwietnia 1926 roku, do której się odnosi.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 maja 1934 roku w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Belgijskiego.

II

For the purpose of the exception provided by Article 3, § 1, it is understood that the ownership or operation of a ship acquired or operated by a State at the time when steps by way of seizure, arrest or detention are taken has the same legal consequences as ownership or operation at the time when the cause of action arises.

That Article may accordingly be invoked by States in favour of ships belonging to or operated by them at the time when steps are taken by way of seizure, arrest or detention, if the ships are engaged exclusively in Government and non-commercial service.

III

It is understood that nothing in the provisions of Article 5 of the Convention prevents Governments interested from themselves appearing before the Court in which the legal proceedings are pending in accordance with the procedure prescribed by the national law, and producing to it the certificate provided for in the said Article.

IV

As the Convention in no respect affects the rights and obligations of belligerents and neutrals, Article 7 does not in any way prejudice the jurisdiction of duly constituted Prize Courts.

V

It is agreed that nothing contained in the provisions of Article 2 of the Convention shall limit or affect in any way the application of rules of procedure prescribed by national law with regard to proceedings to which the State is a Party.

VI

Where any question of the furnishing of evidence or production of documents arises and the Government concerned is of opinion that the furnishing of such evidence or the production of such documents would be detrimental to its national interests, the said Government may decline to furnish such evidence or to produce such documents by pleading the necessity of safeguarding national interests.

In witness whereof the undersigned duly authorized by their Governments have signed the present additional Protocol which shall be considered as forming an integral part of the Convention of the 10th April 1926, to which it relates.

Done at Brussels, May 24th, 1934, in a single copy, which shall remain in the archives of the Belgian Government.